

Ἄλεξανδρεῖς ὑπεκορίζοντο, κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν γενόμενον. οὗτος ἀπορῶν συμπότου παραμένοντος ἐκάλει τοὺς μὲν ἐπὶ πρόπομα τοὺς δ' ἐπ' ἄριστον ἄλλους δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἐσχάτους δέ τινας ἐπὶ κῶμον· ἀπαλλαττομένων 5 δὲ τῶν πρώτων *<οἱ>* δεύτεροι συνῆπτον εἰτ' ἐφεξῆς οἱ τρίτοι καὶ τέταρτοι· κάκεῖνος οὐθὲν διάλειμμα ποιῶν ἄπασιν ἔξηρκει καὶ τοὺς τέσσαρας πότους συνδιέφερεν.

4. Τῶν δὲ Δρούσω τῷ Τιβερίου Καίσαρος νῦν συμβιούντων ὁ πάντας ἐν τῷ πίνειν ἔποτε προτρεπόμενος ἰατρὸς ἐάλω τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν πέντε⁷ ἢ ἔξι ἐκάστοτε προλαμβάνων ἔνεκα τοῦ μὴ μεθύσκεσθαι· κωλυθεὶς δὲ καὶ παραφυλαχθεὶς οὐδὲ⁸ ἐπὶ μικρὸν ἀντέσχεν. ἔνιοι μὲν οὖν ὅντο τὰς ἀμυγδαλίδας δηκτικόν τι καὶ ϕυπτικὸν ἔχειν 15 τῆς σαρκός, ὥστε καὶ τῶν προσώπων τὰς ἐφηλίδας ἔξαιρεῖν· ὅταν οὖν προληφθῶσι, τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὑφ' οὗ τὸ ὑγρὸν κατασπῶσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον. ήμιν δὲ μᾶλλον ἡ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος 20 ὑγρῶν εἶναι· διὸ τῇ τε γεύσει πάντων ἐστὶ τῶν χυλῶν ὁ πικρὸς ἀηδέστατος (τὰ γὰρ φλέβια τῆς γλώττης, ὡς ὁ Πλάτων (*Tim.* 65c) φησίν, μαλακὰ καὶ μανότερος ὅντα συντείνεται παρὰ φύσιν ὑπὸ τῆς ξηρότητος, ἐκτηκομένων τῶν ὑγρῶν) καὶ τὰ ἔλκη τοῖς πικροῖς ἀπισχναίνουσι 25 φαρμάκοις, ὡς ὁ ποιητής φησιν (*A* 846)